

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/102/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118303315
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6118303315.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Oľgy Mičietovej, v právnej veci žalobkyne A.. Y. M., X.. XX.XX.XXXX, L. - K., F. X. XXXX/XXA, zastúpenej JUDr. Monikou Meňhertovou, advokátkou, advokátska kancelária Košice, Floriánska 16 proti žalovanej H.. C. M., X.. XX.XX.XXXX, K.C., E. H. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Máriou Ďurajovou, advokátkou, advokátska kancelária Rožňava, Nám. 1. mája 11, o zaplatenie 27 267,83 eura s prísl. o odvolaní žalovanej proti rozsudku 1C/96/2018 - 334 z 25.11.2019 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni 27 267,83 eura s úrokom vo výške 2,10 % ročne od 24.2.2018 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 27 267,83 eura od 23.4.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a II. zaviazal žalovanú nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.1.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala a ako ju skutkovo a právne odôvodnila.

2.2.Súd konštatoval, že Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz 30.07.2018, ktorým žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyni 27 267,83 eur s úrokom 2,10 % ročne od 24.02.2018 a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 23.04.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania, proti ktorému podala žalovaná odpor, v ktorom nárok žalobkyne neuznála.

2.2.Súd poukázal na pripojený spis 4C/308/2013, z ktorého zistil, že rozsudkom tunajšieho súdu z 09.09.2014 bolo manželstvo navrhovateľa A.. H. M. s odporkyňou H.. C. M. rozvedené. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 30.06.2015 a tak rozsudok nadobudol právoplatnosť 21.08.2015.

2.3.Právne vec súd posúdil a rozhodol podľa § 657 a nasl. OZ, lebo mal za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovanou došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o pôžičke. Žalovaná nespochybňovala uzavretie zmluvy o pôžičke, keď počas konania sa viackrát vyjadrila, že uznáva požičanie peňazí zo strany žalobkyne a bola aj ochotná pôžičku vrátiť, ale len v splátkach, s čím žalobkyňa nesúhlasila. Požičanie peňazí potvrdili aj vypočutí svedkovia, a to syn žalovanej ako aj bývalý manžel žalovanej a priateľ žalobkyne. Žalovaná počas trvania manželstva s bývalým manželom uzatvárala zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktoré riadne nesplácala a tým vznikali dlhy, o čom svedčia výzvy od nebankových subjektov. Žalobkyňa za účelom splatenia dlhov žalovanej z nesplatených úverov, vybrala úver vo výške 50 000,- eur, z ktorého splatila dlhy na úveroch žalovanej. O tejto skutočnosti svedčia výpisy z účtu žalobkyne, z ktorej uhrádzala tieto dlhy žalovanej. Pôvodne bola taká dohoda medzi žalobkyňou a žalovanou, čo potvrdil aj bývalý manžel žalovanej, že žalobkyňa vyberie úver, z čoho sa jednak vykoná rekonštrukcia rodinného domu a časť pôjde na splatenie dlhov žalovanej. Rekonštrukcia

rodinného domu patriaceho do BSM žalovanej a jej bývalého manžela sa mala uskutočniť z dôvodu, že rodinný dom chceli predať, za čo najvyššiu cenu. Mali aj vážneho záujemcu o kúpu rodinného domu, ovšem žalovaná nakoniec s predajom rodinného domu nesúhlasila (čo sa rieši v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov). Súd zistil, že žalobkyňa aj pred uzavretím zmluvy o pôžičke, žalovanej posielala rôzne sumy, o čom svedčia výpisy z jej bankového účtu. To, že žalobkyňa skutočne splácala dlh žalovanej svedčí aj výpis z jej bankového účtu - č.l. 13 spisu, ako aj z ďalších výpisov, a preto v konaní nebolo sporné, že žalobkyňa požičané peniaze použila na splácanie dlhov žalovanej. Žalovaná sa síce bránila, že peniaze použila na chod domácnosti a výpomoc synovi, ktorý nikde nebol zamestnaný, ovšem žalobkyňa túto vyživovaciu povinnosť voči nim nemala. Preto súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi žalobkyňou a žalovanou skutočne došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, pričom žalobkyňa požičané peniaze žalovanej poskytla na splatenie jej dlhov. V konaní nebola sporná ani výška poskytnutej pôžičky.

2.4.V konaní bolo nepochybne preukázané, že zmluvy o úveroch uzatvárala sama žalovaná, o čom jej bývalý manžel nemal vedomosti a že tieto zmluvy uzatvárala žalovaná v čase trvania ich manželstva, ovšem v čase, keď už s bývalým manželom už nežila v spoločnej domácnosti. V zmysle § 143 OZ záväzky jedného z manželov nie sú predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ak teda zmluvu o úvere uzavrela ako dlžníčka iba žalovaná, ktorá k jej uzavretiu nepotrebovala súhlas bývalého manžela, je z tejto zmluvy zaviazaný a oprávnený len dlžník, ktorý zmluvu uzavrel. Z toho dôvodu súd rozhodol a na splatenie pôžičky zaviazal žalovanú.

2.5.Výrok o trovách konania sa oprel o § 255 CSP a žalovanú zaviazal nahradiť žalobkyni trovy tohto konania vo výške 100 %, pretože žalobkyňa mala v konaní plný úspech.

3.1.Žalovaná v zákonnej lehote proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 1C/96/2018-334, z 25.11.2019 podľa § 355 ods.1 a nasl. CSP odvolanie a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná náhradu trov konania žalovanej v rozsahu 100%, alternatívne zruší napadnutý rozsudok a vec vráti na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne o trovách celého konania.

3.2.Odvolanie podala z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b), d), f), h) CSP, ktoré odôvodnila nasledovne:

3.3.Rozsudok považuje žalovaná za nezákonný, arbitrárny, nespravodlivý, objektívne nepresvedčivý, nepreskúmateľný a zmatečné je aj odôvodnenie rozsudku. Rozsudok trpí vadami, chýba riadne odôvodnenie rozhodnutia, nie je zrejmé, akými úvahami sa súd riadil pri voľnom hodnotení dôkazov, keď dospel k záveru, že návrh žalobkyne je dôvodný. V konaní došlo k vadám, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a na ktoré je potrebné prihliadať. Napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, lebo skutkový stav a naň nadväzujúci právny záver v rozhodnutí súdu nie je riadne odôvodnený. Dôvodom nezákonnosti napadnutého rozhodnutia je aj nedostatočné a nezrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia, procesné vady konania a rozhodnutia sa týkajú práv účastníka konania na spravodlivý proces. Bolo zasiahnuté do práva na spravodlivý súdny proces, lebo odôvodnenie napadnutého rozsudku nedáva odpoveď na všetky skutkovo a právne relevantné otázky z hľadiska:

- absolútnej absencie nosného a základného argumentu zakladajúceho vôbec dôvodnosť a opodstatnenosť nároku žalobkyne - žalovanou namietanou existenciou zmluvy o pôžičke;
- existenciou ústnej zmluvy o pôžičke a jej podstatných náležitostí, posúdenia platnosti právneho úkonu podľa § 37 OZ;
- z opatrnosti vznesenej námietky premlčania aj z hľadiska neexistencie zmluvy, ktorou otázkou sa súd vôbec nezaoberal.

3.4.Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, resp. absencia vyhodnotenia podstatných dôkazov.

3.5.Skutkový stav - Žalobkyňa vyvodzuje svoj nárok z ústnej zmluvy o pôžičke ktorú v súhrne mala poskytnúť v roku 2015 (podľa bodu 7. rozsudku) vo výške 30 828,83 € s úrokom vo výške 2,1 % ročne ktorú sumu sa mala zaviazat' žalovaná uhradiť v splátkach minimálne vo výške 200,00 € s termínom splatnosti do 31.12.2016. Žalobkyňa podľa žaloby vo všeobecnej rovine uvádza, že mala vo svojom mene avšak na účet žalovanej čerpať finančné prostriedky pre žalovanú od viacerých bankových a nebankových subjektov pôsobiacich na finančnom trhu SR. Predmetom zmluvy o pôžičke mal byť záväzok žalovanej žalobkyne poskytnúť čerpané finančné prostriedky žalovanej a oproti tomu záväzok žalovanej, ktorá ich mala vracať v splátkach žalobkyni. Žalobkyňa predložila súdu žiadosť o splatenie úveru adresovanej žalovanej od Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Bratislava vo výške 3 125,03 €, potvrdenie o zrealizovaných transakciách zo 6.6.2015 na sumu 200 €, 10.6.2015 na sumu 2 925,40 €, 8.6.2015 sumu 272,08 €, 10.6.2015 sumu 5076,02 €, 2.12.2015 sumu 562,42 €, 8.6.2015 sumu 45,41 €, čo je spolu 12 206,36 €. Ako sa ďalej všeobecne uvádza, pre nebankové subjekty zasa mala byť prevedená suma 21 632,59 € ale kedy, z akého právneho dôvodu, pre aké konkrétne

nebankové subjekty už sa neuvádza. Podľa bodu 4. rozsudku vyplýva, že podľa správy ČSOB mala žalobkyňa previesť na účet čiastkové nepravidelné platby v rokoch 2014, 2015, a podľa bodu 5. rozsudku z účtu žalovanej vo VUB a s sumu 330,60 €. Žalobkyňa čerpala úver z VÚB 25.5.2015 v sume 50 400,00 €. Žalobkyňa na jednej strane deklaruje, že zo sumy 50 000 € sa prefinancoval jej úver v sume 15 000,00 € splatil sa dlh Štátny fond rozvoja bývania 5000,00 €, 3000,00 € na nejaký spotrebný úver. Svedok priateľ žalobkyne priznal, že dcéra vypomáhala matke. Žalovaná namieta záver súdu, že žalovaná nespochybňovala uzavretie zmluvy o pôžičke so žalobkyňou. Opak je pravdou. Žalovaná už v mimosúdnej korešpondencii z 15.4.2018 namietala existenciu zmluvy o pôžičke, vôbec jej uzavretie, výšku, splatnosť, kedy, akým spôsobom bola poskytnutá, v samotnom odpore neuznávala nárok žalobkyne, nakoľko neboli preukázané podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke predpokladané § 657 OZ. Dôvodne žiadala špecifikáciu nároku žalobkyne dôkazu o tom, že skutočne bola poskytnutá pôžička žalovanej. Zmätočné boli a sú vyjadrenia žalobkyne, keď na jednej strane uvádza, že vedela o dlhoch matky vo výške 21 632,59 € ovšem do sumy 30 828,83 €. Žiadne tieto čiastky žalobkyňa súdu nešpecifikovala kedy a aké sumy poskytla žalovanej. Žalovaná nikdy nemala dlhy 30 000,00 €, ako to prezentuje žalobkyňa. Žalovaná sa vyjadrila, že neuznáva žiadny nárok z pôžičky, pokiaľ žalobkyňa plnila tretím osobám počas manželstva titulom úverov, plnila v rámci dobrovoľného plnenia a pomoci rodine teda aj bývalému otcovi. Žalovaná nikdy so žalobkyňou žiadnu zmluvu o pôžičke neuzatvárala, žiadne splátky nedojednávávala. Napokon, ak počas manželstva vznikli dlhy išlo o spoločné dlhy, tak ako sa vyjadril aj bývalý manžel na pojednávaní 19.8.2019, kde sa vyjadruje o prefinancovaní spoločných dlhov. Svedok sám potvrdil, že počas manželstva dcéra matku podporovala, pretože už nežil v spoločnej domácnosti so žalovanou a o domácnosť sa starala žalovaná, kde žil a žije aj brat žalobkyne. Žalovaná aj v záverečnej reči na pojednávaní uviedla, že aj keď bola žalobkyňa vyzývaná súdom, aby preukázala podstatné náležitosti uzavretia zmluvy o pôžičke, tie doposiaľ nepreukázala. Pokiaľ žalobkyňa predložila súdu elaborát výpisov z účtu, výpisy o podpore brata mamy, akési tickety AMS BUS z roku 2018 len potvrdzuje, že žalobkyňa sama dôkazné bremeno svojho nároku neuniesla, napokon k svojim dokladom sa ani sama žalobkyňa nevyjadrila. Jej výpisy deklarujú, že pokiaľ poukazovala platby nie len žalovanej, ale aj bratovi, pomáhala rodine, pretože rodina si takto vzájomne pomáhala a dcéra chcela takto pomáhať a s takouto pomocou aj súhlasila, lebo súcila s bratom a matkou. Je nepochopiteľné, že teraz zaujala takýto postoj k matke. Treba tiež uviesť, že otec žalobkyne sa o rodinu nestaral už od roku 2011, keď opustil spoločnú domácnosť a matka sa starala o domácnosť a chorého syna. Na druhej strane je otázne kto komu pomáhal, keď žalovaná jediný svoj majetok nehnuteľnosti, ktoré sú vedené na LV č. XXXX, okres K., obec K., F.Ú. K., parc. reg. „C“ parc. č. 5008/17 TTP o výmere 593 m², parc. č. 5008/20 zastavané plochy a nádvorie o výmere 408 m², parc.č. 5008/25 o výmere 111 m², parc. č. 5008/30 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 99 m², stavba so s. č. 3808 na pozemku reg. „C“ s parc. č. 5008/30 zastavané plochy a nádvorie o výmere 99 m², v prospech VÚB a.s. IČO: 31320155 Bratislava v podiele 1/1 na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. 001/232962/15-001/100/000 z 27.05.2015, V-1051/15-1320/15, ktoré nehnuteľnosti sú predmetom vyporiadania BSM po rozvode manželstva rodičov žalobkyne, dala a poskytla na zabezpečenie pohľadávky žalobkyne, ktorej bol poskytnutý úver. Ale toto už žalobkyňa zjavne neuvádza. Predsa ak by žalovaná neposkytla na zabezpečenie pohľadávky žalobkyne svoje nehnuteľnosti, nikdy by žalobkyňi nebol poskytnutý úver a tým by nemohla riešiť ani vlastné záujmy a vlastné finančné záležitosti. Žalobkyňa tvrdí, že vo svojom mene, na účet žalovanej čerpala finančné prostriedky pre žalovanú od viacerých bankových aj nebankových subjektov pôsobiacich na finančnom trhu SR. Už len táto skutočnosť zakladá neopodstatnenosť nároku žalobkyne, pretože takto špecifikovaný nárok zakladá absolútnu nezrozumiteľnosť, nepreskúmateľnosť tvrdeného nároku. Predmetom zmluvy mal byť záväzok žalobkyne poskytnúť čerpané finančné prostriedky. Zo samotnej žaloby, ale aj z rozsudku nie je možné zistiť kedy, akým spôsobom mali byť finančné prostriedky poskytnuté žalovanej ani čo do výšky, ani čo do právneho dôvodu a splatnosti. Absolútna zmätočnosť uplatňovaného nároku vyplýva zo samotných vyjadrení žalobkyne, keď na jednej strane uvádza vo výzve mimosúdnej z 27.3.2018, že žalobkyňa uzatvárala s bankovými inštitúciami VUB, a.s., Tatra banka a.s., ČSOB a.s. úverové zmluvy, ktoré bližšie nešpecifikovala s tým, že ich čerpala vo svojom mene ale na účet žalovanej. Z rozsudku, ale ani zo žaloby nevyplývalo a nevyplýva, kedy, z akého úveru mala poskytovať žalovanej finančné prostriedky, ktoré finančné prostriedky, z akého nesplateného dlhu mala žalovaná žalobkyňi vrátiť a aké finančné prostriedky nie je absolútne preukázané. Už táto skutočnosť zakladá nezákonnosť rozsudku a zamietnutie žaloby.

3.6.Z rozsudku nevyplýva, teda z čoho pozostáva žalovaná suma, z akého konkrétneho nesplateného záväzku vznikla povinnosť zaplatiť a aké finančné prostriedky žalobkyňi, kedy a z akého poskytnutého úveru, akého konkrétneho titulu. Toto preukázané nebolo a nie je to obsiahnuté ani v rozsudku. Údaje o platbách v bode 4. rozsudku za rok 2014, 2015 tieto nároky žalobkyne ani nesubsumujú, pretože podľa

žaloby žalobkyňa sa nemôže odvolávať na sumárne žalovanú sumu, ktorú nikdy nešpecifikovala. Takýto skutkový stav, zakladá nepreskúmateľnosť, nezákonnosť a arbitrárnosť rozsudku .

3.7.Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s právnou otázkou existencie zmluvy o pôžičke medzi účastníkmi konania, právneho dôvodu medzi žalobkyňou a žalovanou, ktorý by mal byť dôvodom pre uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Žiadna splatnosť pôžičky nebola dojednávaná, tobôž nie žiadny úrok. Toto je len a len tvrdenie žalobkyne.

3.8.Rozsudok je arbitrárny, nepreskúmateľný. Z rozsudku nevyplýva, kedy konkrétne, ktorého dňa, mesiaca mala byť uzavretá zmluva o pôžičke, aká suma, kedy, aká konkrétna suma mala byť žalovanej poskytnutá, kedy mala byť vrátená, pretože od počiatku ide len a len o tvrdenie žalobkyne, že údajne poskytla žalovanej pôžičku.

3.9.V ďalšej časti odvolania žalovaná poukázala na Správu ČSOB, ktorá deklaruje prevody z účtu žalobkyne na účet žalovanej, ale nepreukazuje, že nižšie uvedené čiastky holi poskytnuté za účelom pôžičky. Spolu boli realizované prevody vo výške 3 882,00 €.

3.10.Uviedla (žalovaná), na jednej strane žalobkyňa tvrdí, že poskytla pôžičku v roku 2015 a pritom predkladá aj výpisy o platbách žalovanej z roku 2014, čo tiež len potvrdzuje, že ak poskytla na účet žalovanej finančné prostriedky, bolo tak bez akéhokoľvek nároku na vrátenie. Preto dôkazy o plneniach z roku 2014 nemôžu byť ani predmetom konania, ku ktorým malo dôjsť skôr ako pred rokom 2015.

3.11.Ako matka, ktorá dala dcére vzdelanie, vychovala ju, bolo by aj v rozpore s dobrými mravmi ak takýmto spôsobom koná voči svojej matke. Žalovaná dcére vždy pomáhala, nie len finančne, ale aj morálne, tak ako dcéra poskytla na účet matky peniaze, tak dcéra rodine - matke a bratovi poskytla finančné prostriedky, nikdy to však nebolo formou odplatnosti. Iné skutočnosti preukázané neboli. Je paradoxné, že žalobkyňa na jednej strane poskytovala finančnú výpomoc rodine, bratovi, ktorý má zdravotné problémy a je invalidný dôchodca, ktoré nepovažuje za pôžičku, pričom ale voči matke, ktorá sa stará o chorého syna vyvodzuje voči nej akúsi pôžičku.

3.12.Žalovaná navyš namietala premlčanie akýchkoľvek nárokov voči žalobkyni.

3.13.Rozsudok je nepreskúmateľný. Z rozsudku vôbec nevyplýva kedy, aká suma mala byť poskytnutá žalovanej. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že čerpala úver a že platila nebankovým subjektom navyš bez ich konkretizácie, to ešte nepreukazuje, že bola uzavretá zmluva o pôžičke so žalovanou. Pokiaľ žalobkyňa poskytla finančné prostriedky nebankovým subjektom, ide o tretí subject, voči ktorým si mala žiadať vrátiť finančné prostriedky a preto nebola a nieje v spore pasívne legitimovaná.

3.14.Súd prvej inštancie sa v rozhodnutí vôbec nevysporiadal s existenciou zmluvy o pôžičke, čo je pre meritum veci rozhodujúce. Žalobkyňa súdu žiadnym spôsobom nepreukázala podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke predpokladané § 657 OZ. Zo strany žalobkyne ide o jednostranné ničím nepreukázané tvrdenia, na ktoré nieje možné prihliadať, nakoľko ani samotná žaloba tieto podstatné náležitosti neobsahuje a z rozsudku tieto skutočnosti nevyplývajú. Súd nesprávne právne posúdil hmotnoprávny úkon žalobkyne a žalobkyni priznal neexistujúci nárok.

4.1.K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá v úvode vyjadrenia uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu, ktoré je založené na správnom a dostatočnom zistení skutkového stavu veci a jeho správnom právnom posúdení. Má za to, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia správne vyhodnotil všetky dôkazy, či už jednotlivo alebo vo vzájomnej súvislosti, teda dospel k správnejmu záveru. Zároveň žalobkyňa zastáva názor, že súd veľmi podrobne a presne rozobral všetky skutočnosti uvedené počas konania a teda žalobkyňa odkazuje na všetky skutkové a právne závery súdu, obsiahnuté v rozsudku, napadnutom odvolaním zo strany žalovanej.

4.2.Peňažný nárok žalobkyne voči žalovanej priznaný žalobkyni rozsudkom prvoinštančného súdu vznikol titulom zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu, ktorá síce bola uzatvorená v ústnej forme, avšak v konaní na Okresnom súde v Rožňave bola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná existencia a výška tohto zmluvného záväzku. Existenciu zmluvy o pôžičke a výšku požičaných finančných prostriedkov v konaní nikdy nespochybnila ani sama žalovaná, ktorá naopak opakovane počas súdneho konania uznala požičanie peňazí zo strany žalobkyne, ktoré peniaze žalovaná potrebovala na úhradu svojich dlhov, ktoré dlhy žalovanej vznikli predovšetkým z dôvodu uzatvorenia úverových zmlúv s nebankovými subjektmi. Žalovaná rovnako v konaní na Okresnom súde Rožňava nikdy nerozporevala ani tú skutočnosť, že požičané finančné prostriedky žalobkyni doposiaľ nevrátila, resp. že tieto nevrátila žalobkyni v plnej sume, práve naopak, bola podľa jej vyjadrení mala záujem požičané finančné prostriedky žalobkyni vrátiť, ale podľa možnosti v splátkach. To, že zmluva o pôžičke bola medzi stranami sporu riadne a platne uzatvorená potvrdili aj ďalšie vykonané dôkazy, predovšetkým výsluchy svedkov A.. H. M. (bývalého manžela žalovanej), p. L.. H. M. (syna žalovanej) a J..H. O. (priateľa žalobkyne), ktorí všetci svedkovia potvrdili vedomosť o tejto pôžičke, rovnako aj

písomné dôkazy predložené zo strany žalobkyne na súde prvej inštancie, predovšetkým Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexihypotéka na refinancovanie“ reg.č. 001P232962/15-001/00 z 25.5.2015 uzatvorená s VÚB a.s., v zmysle ktorej si žalobkyňa požičala finančné prostriedky na splatenie dlhov žalovanej (ktorej tieto finančné prostriedky požičala) a jednak na údržbu a rekonštrukciu rodinného domu v Rožňave

výpisy z účtu žalobkyne, preukazujúce, že žalobkyňa používala časť svojich finančných prostriedkov na splácanie dlhov žalovanej, mailová komunikácia medzi stranami sporu, predmetom a obsahom, ktorej sú opakované požiadavky žalovanej na žalobkyňu, aby jej táto požičala financie a aby žalobkyňa za žalovanú plácala jej úvery a dlhy.

4.3.K tvrdeniam žalovanej, že by táto pôžička poskytnutá jej zo strany žalobkyne mala mať charakter spoločného záväzku žalovanej a jej bývalého manžela A.. H. M., nakoľko záväzok zo zmluvy o pôžičke vznikol v roku 2015, teda v čase kedy ešte trvalo manželstvo rodičov žalobkyne, žalobkyňa tieto tvrdenia vyvrátila svojou právnou argumentáciou, podloženou ustálenou súdnou praxou, napr. Rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 143/2008 zo 29.1.2008. Za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí sa nepovažuje zmluva o pôžičke uzatvorená len jedným z manželov, preto nemôže byť založená pasívna solidarita medzi manželmi (R 57/1970, R 42/1972).

4.4.Ako už žalobkyňa uvádzala v konaní na súde, žalovaná a jej (dnes už bývalý) manžel nežili od roku 2011 v spoločnej domácnosti a nehospodárili spolu, preto ani A.. M. nemal vedomosť o existencii dlhov na strane žalovanej. Je teda jasné, že pôžička zo strany žalobkyne bola poskytnutá výlučne žalovanej za účelom jej dlhov. Zmluva o pôžičke je pritom faktickou (reálnou zmluvou, pričom bývalý manžel žalovanej nemal oprávnenie disponovať s predmetom zmluvy tj. s požičanými finančnými prostriedkami), nakoľko tieto boli uhrádzané priamo na účty tretím subjektom (veriteľom žalovanej). Preto je z tejto zmluvy o pôžičke zaviazaná a oprávnená výlučne žalovaná a nie aj jej bývalý manžel. S touto právnou argumentáciou žalobkyne sa veľmi správne stotožnil pri rozhodovaní vo veci i súd prvej inštancie.

4.5.Žalobkyňa opakovane zdôrazňuje, že predovšetkým z dôvodu, že žalovaná nikdy v súdnom konaní na Okresnom súde v Rožňave nespochybnila a nepoprela existenciu zmluvy o pôžičke a ani výšku požičaných finančných prostriedkov, ktorú výšku prvýkrát začala žalovaná spochybňovať až v podanom odvolaní z 2.1.2020 !!, teda až po skončení konania na súde prvej inštancie, žalobkyňa má za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a právnym zisteniam, pričom vychádzajúc zo zásady koncentrácie civilného sporového konania podľa § 151 CSP, pri rozhodovaní zobral do úvahy najmä skutočnosti, ktoré neboli medzi stranami sporné.

4.6.Naviac, žalobkyňa svoje tvrdenia a nároky preukázala i ďalšími dôkazmi, a naopak žalovaná neuniesla v konaní dôkazné bremeno, nakoľko svoje „chabé“ a nejednoznačné vyjadrenia nepodložila a nepreukázala relevantnými dôkazmi.

4.7.Žalobkyňa sa na základe všetkých vyššie uvedených skutočností v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré je založené na správnom a dostatočnom zistení skutkového stavu veci a jeho správnom právnom posúdení a navrhla rozsudok v zmysle § 387 ods.1 CSP v celom rozsahu potvrdiť ako vecne správny a zaviazat’ „navrhovateľa“ na náhradu trov odvolacieho konania.

5.Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (ďalej len odvolací súd) podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalovanej voči napadnutému rozsudku ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a zistil, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, preto rozsudok podľa § 389 ods.1 písm. b) zrušil a podľa § 391 ods.1 CSP vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

6.1.Žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

6.2.Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie

rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

6.3. Podľa § 220 ods.2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

6.4. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

6.5. Žalovaná uplatnený odvolací dôvod vidí v tom, že súd sa opomenul vysporiadať s relevantnými skutočnosťami, ktoré v priebehu konania uvádzala a nevyhodnotil dôkladne a komplexne všetky skutkové okolnosti prípadu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku rozhodne nepovažuje za dostatočné, v súlade s kvalitatívnymi požiadavkami, ktoré naň kladie súdna prax, súd nezrejmil ani to, prečo nepovažoval napríklad dôvod prevedenia sumy 21 632,59 € kedy, z akého právneho dôvodu, pre aké konkrétne nebankové subjekty, existenciou zmluvy o pôžičke, platnosť zmluvy o pôžičke a vôbec sa nezaoberal vnesenou námietkou premlčania.

6.6. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. ICdo/184/2010, v ktorom uvádza, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotného rozhodnutia ovplyvňujúcich súvislostiach. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. ICdo/184/2010) ako aj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 25.9.2012 - sťažnosť č. 59102/08, nález Ústavného súdu SR zo 14.9.2011, sp. zn. i. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.09.2009 sp. zn. 5MCdo 8/2008, z ktorých vyplýva, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na všetky otázky, ktoré vyšli v priebehu sporu najavo. Povinnosťou súdu je vyhodnotiť iba tie sporné tvrdenia a skutočnosti, ktoré súd pre meritórne rozhodnutie súdu postačujúce.

6.7. Uplatnený odvolací dôvod je daný.

7. Rovako je daný žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe

ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

8.S prihliadnutím na nedostatočne zistený skutkový stav, nie je možné posúdiť správnosť právneho posúdenia prejednáwanej veci, keďže medzi skutkovým stavom a právnym posúdením je úzka vzájomná súvislosť.

9.Ako nedôvodný sa javí odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP, ktorý predstavuje vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť (§ 160), postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaná žiadne takéto vady neuvádza.

10.1.Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnosti, že medzi žalobkyňou a žalovanou bola ústne uzatvorená zmluva o pôžičke.

10.2.Žalovaná už v podanom odpore namietala, že so žalobkyňou žiadnu zmluvu o pôžičke neuzatvorila (č. l. 76) a že nie je pasívne legitimovaná v spore, rovnako namietala že zo žaloby nie je zjavné kedy a akú sumu žalobkyňa jej požičala, na aký účet, ani splatnosť pôžičky a že v celom rozsahu neuznáva nárok žalobkyne. K uvedenému sa žalobkyňa vyjadrila, že ústne uzatvorili zmluvu o pôžičke, ktorá sa každým rokom navyšovala.

10.3.Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že nepopiera, že žalobkyňa splácala úvery, nie pre ňu, ale pre celú rodinu a splácala úver aj pre jej bývalého manžela a vo vyjadrení opakovane uviedla, že nárok žalobkyne považuje za nedôvodný a premlčaný (č. l. 232) a na uvedenom tvrdení zotrvala aj vo svojej záverečnej reči.

10.4.Žalobkyňa k týmto tvrdeniam uviedla, že sú účelové.

11.1.Odvolací súd dospel k záveru, že z vykonaných dôkazov nebolo pred prvoinštančným súdom preukázané, aby došlo ku konsenzuálnej dohode o podstatných náležitostiach zmluvy o pôžičke podľa § 657 OZ.

11.2.V spore o vrátenie pôžičky spočíva dôkazné bremeno na žalobkyňu, ktorá je povinná preukázať jednak to, že plnenie žalovanej poskytla a tiež to, že šlo o plnenie na základe zmluvy o pôžičke.

11.3.Z doteraz vykonaných dôkazov nebolo možné urobiť skutkový záver o tom, že žalovaná prijala od žalobkyne peňažné prostriedky s vedomím, že sú poskytnuté na základe zmluvy o pôžičke, nebola preukázaná výška požičanej sumy, nebol preukázaný súhlas žalovanej s tým, že prostriedky v dohodnutej dobe vráti.

11.4.Pokiaľ existuje rozpor v skutkových tvrdeniach, je potrebné vyhodnotenie vykonať s prihliadnutím na to, koho zťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno.

11.5.Pokiaľ súd prvej inštancie z tvrdenia žalobkyne vyvodil záver o tom, že došlo k zmluve o pôžičke, toto jeho zistenie v tomto štádiu konania, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Aj keď vypočutí svedkovia uviedli, že mali vedomosť o tom, že žalobkyňa poskytla žalovanej peniaze, tieto nesvedčia o

tom, že bola žalovanej poskytnutá pôžička, lebo ani jeden z nich nevypovedal, aby bol osobne prítomný, keď strany ústnu zmluvu o pôžičke uzatvárali.

11.6. Rovnako z konania nevyplývalo, či medzi stranami mala byť uzatvorená jedna zmluva, na akú sumu a s akou splatnosťou, alebo tých zmlúv bolo viac.

11.7. Rovnako nie je zrejmé ako sa súd vysporiadal so skutočnosťou, že žalovaná nejaké splátky žalobkyni vracala, pričom nie je zrejmé, z akého dôvodu a v akej výške.

12.1. Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

12.2. V prvom rade je nutné zdôrazniť, že podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke je dohoda o a) prenechaní veci (o reálnom odovzdaní), b) druhovom určení veci, c) povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu, d) určení času vrátenia.

12.3. Zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou (kontraktom), ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazí) veriteľom dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou.

12.4. Ako už bolo uvedené, pre platné uzavretie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá aj ústne alebo konkludentne. Odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi je predpokladom uzavretia zmluvy o pôžičke. Základnou povinnosťou dlžníka je vrátiť vec rovnakého druhu, v rovnakom množstve a rovnakej kvalite. Zmluva o pôžičke je odplatná, len keď odplatosť vyplýva z jej obsahu.

13.1. Súd prvej inštancie po vrátení veci bude povinný v prvom rade odstrániť rozpor v tvrdeniach strán sporu a zistiť, či platby žalobkyně pre žalovanú boli na základe zmluvy o pôžičke, prípadne v súlade so zásadou iura novit curia (súd pozná právo - súd sa nemôže považovať za viazaného právnu kvalifikáciou, ktorú skutkovému základu veci dal žalobca alebo druhý účastník konania. Nemôže sa preto vzdať posúdenia žaloby len preto, že ho žalobca výslovne neoznačil - nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 43/95), či žalobu žalobkyně vo vzťahu k žalovanej nie je potrebné posúdiť podľa iných právnych predpisov. Rovnako je potrebné ustáliť výšku poskytnutého plnenia pre žalovanú, keďže z konania vyplývalo, že sa realizovali aj pre Štátny fond rozvoja bývaní, prefinancoval sa úver žalobkyně, teda či žalovaná je pasívne legitimovaná v celom žalovanom rozsahu. Za tým účelom doplní dokazovanie v súlade s návrhmi strán sporu.

13.2. Následne súd posúdi žalovanou vznesenú námietku premĺčania.

13.3. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

14. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).